

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Subinde etiam sine attributis diuinis ad nudam
essentiam penetrat contemplatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Contemplatio modi affirmativi, est secundum attributa Divina Bonitatis, Sapientia, &c.

ARTICVLVS TERTIVS.

EX nunc oportet, vt superior pars hominis, id est, rationalis, in prioribus statibus collecta, admodum spiritui conformem eleuetur, & eundem Deum melioribus fruitionibus præsentem statuatur; non tamen eminentiori modo operandi, scilicet simplici intelligentia per conceptus diuinitatis absolutos, tanquam Primi Entis, & Boni, idq; sine discursu rationis vel vſu phantasmatum, nisi fortè per accidens; quando scilicet [per corporalia mens ad speciem materiæ *a* expertem perducetur;] vel per speciem infusam, aut præuiam voluntatis commotionem (absque actu intellectus eor directo) à Deo excitaretur, quod hoc loco rariùs contingere solet. talis enim est conditio intellectus, attributa diuina contemplantis, vt per aliquales saltem discursus, & illationes vnus ex altero, ac similitudines, Dei præsentiam & fruitionem acquirere, & fouere debeat. per *b* attributa scilicet diuina, id est, per contemplationem diuinæ Bonitatis, Magnitudinis, Sapientia, Æternitatis, Potentiæ, Maiestatis, & similibus, per quæ spiritus illustratus, & intimè perfusus, ad affectus, & alloquia summæ admirationis, reuerentiæ, & collaudis sese protendit; apud illos [præsertim, *c* qui sensibus

quieti sunt, & intellectu non actiuo, atq; etiam simplices, & non multum capaces; pleni tamen naturali amoroso affectu, & corde hilares: isti enim in sua ad Deum conuersione, non sunt actiuè in exercitio virium intellectualium, sed sentiunt se magis inclinatos, & dispositos ad exercitandum se in vi concupiscibili: quia in illa statim inflammantur ardenti amore Dei.] ad contemplationem autem puram aliquando mysticum pertingere (saltem in actu transeunte) consequenter dicemus,

Subindè etiam sine attributis diuinis ad nudam essentiam penetrat contemplatio.

ARTICVLVS QVARTVS.

Post attributorum diuinorum contemplationem practicam, subindè affectus amoris, & complacentiæ silentiosè admodum irrepit, intellectuque lumen ex amoris præstantia refulgens, porrigit; quo altius, & simplici quadam intelligentia essentiam diuinam absque attributis contemplari valeat: ex ipsa hac eleuatione iterum occasionem assumens, vt intellectualibus, & affectuosis operationibus proprijs, superior euadat, & magis spiritualiter spirituum Conditori vtiatur; comite tamè phantasia, licet non seruiente, & hoc ipsum contemplatore non aduertente; ita vt mysticus ad se ipsum rediens, & notitia reflexa, vt potest melius, habitam

a S. Dion. b Cassianus de volunt. Dei, p. 2. per tot. c Harph. l. 2. p. 7. 6. 21.

bitam fruitionem illustrans, admirari soleat hanc sui supra seipsum elevationem, & diuinæ communionis præstantem modum. & certè ad eiusmodi excedentem diuinæ fruitionis perceptionem, omnes contemplantis conatus diriguntur; vnde etiam frequenter contingunt mystico, qui vitiorum, aut distractionum molestiis singulariter nõ distorquetur. Similibus autem modum contemplationis affirmatiuæ magis, quam negatiuæ conducere, consequenter dicimus.

Contemplatio Diuinitatis, pro vt transcendit omnia, ob diuersos modos operandi, hoc loco raro prodest.

ARTICVLVS QVINTVS.

ADmirabilis est interioritatis variatio, postquam contemplatio amorosæ diuinitatis, sub conceptu Entis absoluti, aliquamdiu [puta per annum plus minus] perstiterit; quandoque enim mysticus distractionum, & tentationum molestia ita perturbatur, vt internam quietem haud quaquam possit consequi; mox in sua conuersione ad Deum, ita elongatum se reperit, vt aliud non possit, nisi vt sibi exoptet aliquid interioritatis. Subindè habita interioritate, postmodũ indagari prius incipit, quorsum scilicet, an supra, vel infra, ad dextram vel sinistram sese dirigere habeat; percipit etiam interdum prælibamen duntaxat illius, quem diligit anima eius; modò collucet lumen

intellectuale transiens, rariùs perfeterrans; idque aut nullo, aut modico concomitante affectu. Tandem cum spiritalis dispositio optima fuerit, & potentia intellectus, ac voluntatis adæquate & simultaneè à Deo benè affectæ, assequitur duntaxat suum intentum.

In his porro modis habendi, & cooperandi, cum sit aliqua interna occupatio, & fruitio, paulatim magis, & magis intensa; valdè vtiliter mysticus ab exterioritate protegatur, & ad intra plus, minusq; benè disponitur. at conuersio ad Deum, pro vt ipse est omnia, & primum Ens, ac Bonum (alia verò nihil comparatiuè) adducit conceptum, prædictos modos habendi, & acceptandi transcendentem, & mysticum sine moderamine, & ordinato progressu, ab inferioribus supra sortem, & conditionem; ita quidem vnica conuersione eleuantem, vt facta tali conuersione, dein aut non habeat correspondentem fruitionem, ac suspendentem attractum animum à relapsu ad ea, à quibus, vt impertinentibus se auerterat, & vt à sibi benè proportionatis inceperat; ita vt diuinæ contemplationis locum, inanis, vacuus, & obscurus conatus occupet, cum enim natura à commutabilis boni appetitu, & gustu liberari nequeat, nisi incommutabilis boni communicatio ei substituatur; aliter fieri non poterit, quã vt post (vilem quidè auersionem ab ijs, quæ Deus non sunt) sed superficialem conuersionem eorum, quæ Deus sunt, aut ad obscure phantasma, aut ad quæuis obuia decidat, ac raro admo-